

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Eorum exempla, qui in morte singularii Deiparæ beneficio sunt adjuti, n.

12

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

morte à
Deipara
adiviso.

uinitus concessis vehementer gratulabatur, ac pro eius dignitate tuenda; & ne quid ei de suis donis minueretur omnes cruciatus si opus esset perpeti paratus erat. Cui quid Virgo sanctissima antequam ille efflaret animam, & in ipso animæ exitu à corpore, & post eius obitum præstiterit; Deipara ipsa S. Brigittæ his verbis loco citato narrasse scribitur: Ego steti propè eundem filium tuum Carolum paulò antequam emisit spiritum, vt carnalem amorem non sic in memoria haberet, quod propter eum aliquid Deo contrarium cogitaret, vel loqueretur, nec aliqua Deo placencia vellet omittere. Neque illa, quæ possent esse quomòdolibet diuinæ voluntati contraria, vellet perficere ad animæ suæ nocumentum. Ego etiam taliter iuui eum in illo arcto spatio, id est, exitu animæ suæ à corpore, vt non tam duram poenam sustineret in morte, quod ex ea inconstans fieri posset aliquantisper desperando, & ne Deum in morte obliuisceretur. Ego etiam custodiui taliter animam ab ipsis immortalibus inimicis, id est, dæmonibus, quod nullus eorum tangere posset. Sed statim cum egressa fuit à corpore accepi eam in meam custodiam, & defensionem. Quo facto turba dæmonum festinanter fugit, & recessit, qui ex sua malicia ipsum cupiebant deglutire, & æternaliter cruciare. hæc ex illa Reuelatione. & infra Angelus testatus est Virginem Dei genitricem ex virtute sua eidem Carolo contulisse quicquid illi deerat in armis spiritualibus, & indumentis, quæ pertinent ad milites intraturos in Regno cæli ad summum Imperatorem: Casarius lib. 7. exemplorum complures recenset, qui in extremis B. Virginem sibi adesse, seque consolari conspexerunt, vt videre est à capit. 51. vsque ad 57.

Casarius.

De Ful-
berto Car-
notensi E-
piscopo à
Deipara
in morte
visitato.
Baronius.

De Fulberto etiam Carnotensi Episcopo, qui obiit anno 1028. illud memoriæ prodigium est, quod etiam refert Baronius tom. 11. Annalium ad eum annum, quod eum esset erga Dei genitricem addictissimus, in cuius laudem librum conscripserat, basilicamq; constituxerat ab ea singulari remuneratus est dono, dum ipsi ægrotanti per visum apparet, sugenda aperuit sacra vbera: sic & alijs modis suos famulos in exitu vitæ consolatur Virgo sanctissima.

Salutatio
Angelica.

Ad implorandum igitur in morte Virginis patrociniū, sancta Ecclesia illa precandi formula ad Virginem vitur in salutatione Angelica: *Ora pro nobis peccatoribus nunc & in*

hora mortis nostra: & in quodam hymno: *Tu nos ab hoste protege, & hora mortis suscipe: & sicuti mare rubrum Moyli virga percussum, ac diuisum, iter sicco vestigio Dei populo ad terram promissionis lacte, & melle manantem contendenti præbuit; ita per Virginem, quam virga Moyli, vt supra diximus, adumbrabat transitus per mare huius mundi ad cœlestem patriam electis repromissa expeditus Dei feruus redditur. Et quia de mari rubro loquimur, addam ad confirmandum, quod proposui, illud S. Bonauenturæ in spec. B. Virginis c. 3. vbi dicit, nomen Mariæ inter alia significare amarum mare: *Ille enim amarum mare fuit diabolus, & Angelis eius per ipsam oppressis, & submersis, non secus ac Aegyptiis in mari rubro, & ideo eadem dicit esse amarum, & timidam dæmonibus.* ita ex Bonauentura.*

Est
diabolus
mare
rubrum,
Exod. 14.

S. Bonau.

Maria
mare
rubrum
dæmonibus.

EORVM EXEMPLA QVÆ IN MORTE
singulari Deipara beneficio
sunt aduti.

AT verò non abs re erit in præsentia aliorum proferte exempla; qui in terribili illa hora mortis, quæ teste Aristotele lib. 3. Ethic. c. 6. merito omnium terribilium terribilissimum existimatur, Deiparæ sedulo se commendantes, singulari eius opem sicut experti; vel eiusdem visitatione consiliati ex hac vita fidencius emigrarunt: ac ut ipsidem verbis quib' ab Auctoribus, vnde ea exemplarius scribuntur, atq; altius repetenda duximus, quo auxiliij à Deipara collati necessitas, vel opportunitas magis perspicue omnibus appareat.

Exempli
Aristot.

S. Opportuna Virgo, & Monialium Abbatissa, cum graui corporis ægitudine teneretur, exacta quadam nocte vidit B. Caeciliam, & S. Luciam causa visitationis ad se venire; quas cum vidisset blando sermone ita salutauit: *A vere sorores Caecilia, & Lucia; quid præcepit Ancillæ suæ gloriosa Virgo Maria cœlestis Regina, & omnium Virginum Domina? Respondentes sacræ virginis Caecilia, & Lucia dixerunt: O splendidissima sponsa Christi Opportuna, expectat aduentum tuum intacta Virgo Maria, vt filio eius coniungaris in cœlo, quem totis visceribus dilexisti in mundo; ornata corona gloriæ tuæ, & accensa lampade, debes ire obuiam sponso, & sponsæ. Post laetitiam autem tam præclaræ visionis, & visitationis, dum clerus in exitu sanctæ illius animæ, &*

Miraculi
Opportuna
Virgo
de illa
sua morte
in supra
malora
Deipara
adisi.

astantes

stantes sanctimoniales psalmos decantarent, & ipsa cum eis decantaret, respiciens ad ostiū domus, dixit his, qui psalmos decantabant: Ecce advenit Domina mea beata Virgo Maria, cui vos commendo, quos in hoc seculo amplius non videbo. Extendente autem ea brachia, quasi Matrem Dei velle amplexari, sancta ejus anima carne est soluta, & vivit cum Christo per æterna sæcula. hæc ex vita ejusdē à Sancto Adelelino Episcopo Sagientis literis consignata apud Surium tom. 2. die 22. Apr.

Surium.
Exemplum
S. Arnulphi
Episcopi
moris
na sua se
pua dimini-
tu cogno-
ur, & à
B. Virgine
dignis san-
ctis ad ce-
lestem glo-
riam con-
tatur.

S. Arnulphus Episcopus Suessionensis in vigilia Assumptionis Domine nostræ, quærat sabbati dies, mortem suam imminere dixit fratribus: Parate jam, inquit, funeri necessaria, nam sub noctis initium decedam, ut m. Do- minus, cui pro viris, servire conatus sum; he- sterna nocte revelavit, cum ille terræ motus, & aeris concussio fragorem cellæ excitaret. Sub prima enim qualitatione B. Petrus Apostolus ad me venit significans mihi peccata remissa, & vitæ januam patere. Sub altera qualitatione cum multis Angelicis spiritibus S. Michael me invasit, pollicens, se duce, me ad beatam vitā ingressurum. Tertia concussione adfuit Domina nostra vera misericordie mater, multis stipata sanctarum virginum agminibus; benignissima voce me certiorē efficiens de ani- ma mea inter Assumptionis eius gaudia in coelos transferenda. Sub horam autem vespertinam corpus, & sanguinem Domini nostri Iesu Christi summa cum devotione percepit, sic- que ad requiem aspirans sancto crucis signo se consignavit, & in ipso Domine noctis in- gressu, de seculo se subrigens, in pavimento cinere, & ciliis strato feliciter obdormivit 18 Kal. Septembris. hæc ex ejus vita à Liliandro Episcopo Sueffionensi conscripta cap. 4. & 5. apud Surium tom. 4. die 15. Augusti.

Surium.
Exemplum
Florentius
mris pro-
tinus fa-
gato da-
mone Dei
vera mis-
sione.

13. Quidam nomine Florentius vir eloquens & moribus civilis, qui simonia perfidus valdè se contaminarat, in cujusdam Episcopi suscepto patrocinio; gravissimè decumbebat, jam jamque moriturum se affirmabat, atque inter accerbos, mæstosque luctus, crebrosque singul- tus, per amicos à B. Joanne Gualberto Ordinis Vallis Umbrosæ Institutore, habitum Ordinis ejus sibi donari petiit. Assensit vir sanctus, nec multum cunctatus, noviorum habitu eum induit. Eo indutus cum jam revaluisset, & septioni innixus Monasterium perustraret, prior morbi vis eum de novo invasit, & ut

morti propinquus videretur. Id ubi sanctus audivit, ad lectum ægroti cum multis fratribus accessit, eumque à corpore migraturum Domino commendavit. At æger caput suum pallio, quo erat opertus texit, & viro sancto, cur id faceret, inquirenti respondet timens, ac tremens: Video datam prope assistere, è cujus ore vasta flamma funditur, & ex naribus fumus sulphureus prodit. eum autem locum, in quo illum cernebat visus Dei indicasset, ille ablata à manu tenentis cruce, diabolum ea egregie verberavit. tum ille mox instat tumi evanuit, & ægrotus in has prorupit voces: Ecce au- dicit datam, ecce recessit; & ecce adest beata Maria, sancti; Petrus, & Benedictus. Atq; his dictis spiritum exhalavit. hæc ex Basilio Melanensi Generali Ordinis Vallis umbrosæ in vita Sancti Iohannis Gualberti apud Surium Surium. tomo 4. die 12. Julii.

Cum S. Richardus Episcopus Cicestrensis morbo esset prægravatus, & consecutus illam Psalmistæ vocem: In manus tuas Domine commendo spiritum meum, crebro iterabat. Ad beatissimam quoque Christi matrem, semperque virginem Mariam subinde corde simul, & voce se converterens, aiebat,

*Maria mater gratia
Mater misericordia
Tu nos ab hoste protege,
Et hinc a mortis suscipe.*

S. Richar-
dus Epif-
com copie Ci-
cestrensis
diem obi-
ens invo-
catur Dei-
para ad
suis auro
sapius ste-
rari subet.
Psalm. 10
Offic. Eccl.

Mandavitque suis Capellanis, ut ea verba ad ejus aures pronunciare non cessarent. Atque ita inter suspiria piæ devotionis, & verba sacre orationis adstantibus Religiosis Presbyteris, & Clericis, Laicis quoque fidelibus B. Richardus animam deinceps in illa beatissima civium su- periorum victuram societate reddidit Crea- tori. hæc in ejus vita apud Surium tom. 2. die Surium, 2. Aprilis.

In hora transitus S. Patris Domitici Ordinis Praedicatorum institutoris adfuit beati- ma Virgo cum filio, prout revelatum fuit cui- dam devoto Patri Priori Conventus Brixien- sis, Christo ac qui dicebatur Fr. Gicala Longobardus, qui postea Brixie Episcopus fuit. Hic enim eadem die hora, qua S. Pater migravit seculo, anno ætatis suæ quinquagesimo primo, feliciter te- rra sexta, hora sexta, levi depressus somno post orationem vidit interioribus oculis quondam aperturam in coelo, per quam submittentur candidissimæ duæ scilicet. luminitatem un us

T t scilicet

scalæ tenebat in manu B. Virgo Maria, alterius summam filius eius Iesus Christus tenebat; Angeli vero discurrebant per eas ascendendo & descendendo. Et in fine utriusque scalæ sedes posita erat, & vnus super eam sedens, qui similis erat fratri prædicatori habens faciem velaram eunti versus Ierusalem caelestem Scalas autem illas sursum traherant Dominus Iesus cum matre paulatim, & dicebatur sursum simul cum illis scalis, sedes pariter cõsedente, comitantibus Angelis. Denique receptis in celum scalis, & sede cum sedente aperta illa clausa est, visioq; disparuit. Quapropter subito dictus frater preiit Bononiam, & reperit quod illo die, hora Pater è mundo in caelum transferat. hæc S. Antoninus 3. part. hist. 1. d. 23. cap. 4. § 14 in vita sancti Domin.

Exemplum. Vidua ægrozanti Despran adej, ac sidem de sancta in xta per solui.

14. Religiosa quædam vidua, quæ in sancta viduitate diu seruierat Domino, & filias suas in sancta virginitate sponte caelesti integras seruabat, in villedibro prope Nubellam in extremis laborabat. Vidit autem hæc nostra Maria de Ogenes beatam Virginem sanctæ viduæ assistentem, & quasi habello quodam caloris æstum, quo torquebatur, humanissime temperantem. Cum autem anima illius iam esset egressura à corpore, turba dæmonum insidiantium nulli orationum instantiæ cedere voluit, donec clauiger æthereus crucifixi vexillo eos torpiter pudefactos prostrigaret postquam autem defuncta est, vidit Christi ancilla beatissimam Virginem cum multitudine caelestium puellarum psallentium, & Deum laudantium, & velut in duos choros distributarum circi eius corpus versant. Cumq; Sacerdos pro more exequias celebrare, summus Sacerdos Christus cum sanctorum frequentia officium, (vt videatur) etiam complebat, & mirandum in modum Ecclesia triumphans militanti respondebat. hæc Iacobus de Vitriaco Cardinalis in vita B. Mariae Ogiacensis lib. 2. c. 3. apud Janium tom. 3. 16. eunij.

acobi de Vitriaco. Surius. Exemplum. Morians Lyduina Vrg. Christi cum Maria ap. parat. ac purgatoris pœnas cõmutantis.

Cum iam ad exitum tenderet Lyduina Virgo sanctissima solaq; esset, cum cunctis domesticis absentibus, ipso Pascatis die, & contemplationi summo mane vacaret, vidit ad se vementem Dominum Iesum cum sanctissima Matre sua, & duodecim Apostolis, multaque & Sanctis & Angelis. Sedit autem Christus ad lectuli eius dexteram, beatissima Maria ad sinistram, alijs in orbem honestissime eam circumstantibus. Vidit etiam mensulam ornata, &

in ea ceu sacri olei vasculum elegantissimum, Crucem quoq; pulcherrimam, & cereum valde luculentum, totum cubiculum mirifice illustrantem. Erat tunc corpus Virginis innumeris angoribus à vertice vsque ad pedes oppressum, & afflictum. & ecce sentit ab ipso Salvatore sacerdotibus induto vestibus loca corporis sui omnia perungi, quæ in morituris sacro oleo vngi solent, sed nulla Salvatore audit verba proferentem, Inde Christus ponit in manu eius cereum, eumq; tenet cum matre sua, cruce illic inuisibiliter permanere donec exhalaret spiritum. Cum autem defuncta esset, rogauit Dominum, vt extremum vitæ eius finem tot doloribus, & afflictionibus cumularer, vt à corpore exiens anima sine purgatorio mox ad illum possit euolare. Respondit Dominus: ita fiet filia, vt petis, post biduum cantabis alleluia cum alijs Virginibus in regno Patris mei. Atque ipsa post biduum excessit. hæc Ioannes Bugnanus Ordinibus Minorum in vita B. Lyduinæ part. 3. cap. 11. apud Surium tom. 2. die 14. Aprilis.

15. His omnibus subiiciam memorabile exemplum de Innocentio III. in libr. 2. vitæ B. Innocentii. III. Luitgardis Virginis à Thoma Cantipratensi literis mandata apud Surium tom. 3. Dominus Innocentius Papa tertius post celebratum Lateranense Concilium ab hac vita migrauit, moxq; apparuit visibiliter Luitgardi, illa autem ut vidit eum ingenti flamma cinctum, quisnam sit percunctatur. Respondit se esse Innocentium Papam. Et illa cum gemitu: Quid hoc est, inquit, commune omnium nostrum patrem tam diu cruciari? Respondit ille tres ob causas ita crucior, quæ etiam æternis supplicis me iustissime addixissent, nisi per intercessionem piissimæ Mariæ Dei, cui monasterium condidi, in extremis me petrauit. his dictis cõfessus disparuit, hæc ibi.

Cæterum non tantum in exitu vitæ Virginis operem experimus, sed in uniuersum in cunctis necessitatibus ipsa humano generi subuenire, ac dæmones longe arcere, eorumq; conatus comprimere dignatur. quod præter alia in Esther, Iudith, & Debbora clarissimis feminis in lege veteri, quæ de hostibus gloriose triumpharunt, & ut verbis utar Hieronymi in

prologo in Sophoniam, aduersarios occide-
runt, ac perituros Israel ex periculo liberarunt
præfiguratum est. sed in Virgine sanctissima
longè perfectius, quam in illis est impletum,
quod breuiter demonstrandum est.

DEIPARA IN FORTISSIMIS
fœminis Esther, Iudith, Debbora
præfigurata.

HANC igitur Virginem gloriosam ad-
mirabilem Esther illa pulchra nimis,
quam admirauit Assuerus pluraquam omnes
mulieres, & posuit diadema Regni in capite
ejus, cuius intercessione apud Assuerum Mar-
docheus cum omni Iudæorum gente à cer-
tissima interfectione leuatus est, Iudæorum
inimicis interfectis, & Aman superbissimo ac
inmansissimo hoste in ipsamet cruce Mar-
docheo parata, suffixo ut propterea Esther 8.
scriptura sit: *Iudith autem noua lex oriri uisa*
est, gaudium, honor, & iripudum, Regni de uni-
uerso hominum genere morti æternæ addicto,
cui beata Virgo *pulcherrima mulierum* Can-
tic. 5. subuenit, cuius speciem Rex concupi-
uit, quæque mundo electa ut sol assulsi, meri-
tò pronouciari potest, ut docet S. Bonauentura
in speculo capit. 5. & hoc quidem elogium
Ecclesia usurpare solet, cum in festis beate
Virginis canit: *Concepit tua Dei genitrix gau-*
dium annunciauit uniuerso mundo, ex te enim
ortus est sol iustitiæ Christus Deus noster, qui sol-
uus male dictionem deat benedictionem, & con-
fundens mortem donauit nobis uitam semper-
nam.

Hujus Virginis typum gessit Iudith castif-
sima, quæ sua sapientia, & fortitudine Holofer-
nis ferocissimi hostis præcipe populum
suum ab imminente uastitate liberat: quare in
eum quadrat illud ab universo populo ipsi Ju-
dith acclamatum c. 13. *Benedixit, inquit, te*
Dominus in uirtute tua, quia per te ad nihilum
reduci inimicos nostros: & illud c. 14 vel ab ipsis
hostibus expressum, una mulier hebraea fecit
confusionem in domo Regis Nabuchodonosor, &
illud quod cap. 16. in cantico gratiarum action-
is cecinit ipsa Iudith de extinctione Holofer-
nis: Dominus omnipotens nocuit eum, & iradidit
eum in manus fœminæ, & confodit eum.

Et quoniam per fœminam noua bellandi
ratione beneplacitum est Deo de superbissimo
hoste triumphare, jure optimo id quod de Deb-
bora prophetide insigni fœmina, quæ Sisaram
Ducem exercitus Regis Chanaam devicit, di-

ctum est Iudic. 5. *illud ipsam de sanctissima*
Virgine, quam Debbora præfigurabat, qua-
que daemone sæuissimum hostem debella-
uit, dicere possumus: *Noua scilicet bella elegit*
Dominus, & portas hostium ipsa subuertit: & si-
cuti in uictoria Debbora legitur Iudic. 5. de
cælo dimicatum esse contra hostes, stellæque
manentes in ordine, & cursu suo contra Sili-
rum pugnantia in conflictu, quo beata Virgo
inferorum acies perterruit, præligauit, atque
prostrauit, ipsa, quæ propter cœlestes suas præ-
rogativas, cœlum, ut supra c. 3 dixi, appella-
tur, contra eas dimicauit, omneque animæ ejus
vires, ac facultates uirtutibus radiantes, omnes
quoque corporis sensus ueluti sidera fulgentis-
sima in ordine suo, ne in minimo quidem à re-
ctitudine deflectentes, pugnarunt, & præscri-
ptum sibi à ratione ordinem ita seruauerunt, ut
propterea ipsa Virgo Cantic. 6. *Terribilis ut*
Castrorum acies ordinata dicatur. Quæ dum
explicatis vexillis parata ad pugnam, milites
habet benè dispositos, & suum ordinem ser-
uantes: *Et ita conspiciat, inquit Rupertus lib.*
6. in Cantic. ut in nullo loco interrupta uideatur:
sicut amicis decora, & ambalis ita hostibus pa-
uenda est, atque terribilis: ideo à Petro Damia-
no sermone 2. de Natiuitate Deipara dicitur,
singularis timor malignorum spirituum, spe-
cialis amor civium beatorum: quare Cantic. 6.
pulchra es amica mea, suavis, & decora sicut lo-
rusalem, hoc est, amicis; inimicis uero ut ibi
subjicitur: Terribilis ut castrorum acies ordina-
ta. hoc de ea prædicabat ipse Cant. 7.
Quid uidebis in Sulamite nisi choros Castrorum?
Ipsa enim una propter fortitudinem suam in-
stas erat copiosi exercitus ex fortissimis mili-
tibus collecti. Quare de re pulchrè Sanctus Ber-
nardinus tom. 3. sermone 3. de glor. nom.
Mariæ artic. 3. cap. 4. ubi affirmat Virginem
uirtute sua daemones terere, & Richardus à
sancto Victore super Cant. cap. 26. *Virgo, in-*
quit, tenebrarum principibus terribilis fuit, ut
ad eam accedere, eamque tentare non præsumpe-
rint, deterrebat enim eos flamma charitatis, im-
cendebant orationes, & ser uor deuotionis, supe-
rant immunem à peccatis. hæc Richardus, &
Rupertus in illud Cant. 4. *Oculus ius columbari;*
inter alias columbæ proprietates, docet eam
libenter iuxta fluentia residere, ut uenientem ac-
cipierem ex umbra præcognitum, effugiat per-
niciter: *ita nunquam, inquit, ad uenit spiritua-*
lis accipitris (hoc est, daemnis) esse improuisus,

